



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Directo-||rvm Exercitio-||rvm Spriritva-||livm P. N.|| Ignatii

Acquaviva, Claudio

Ingolstadii, 1592

VD16 A 125

Capvt XIX. De tribus modis orandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60966](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60966)

ter modus est, vt absoluantur prius omnia illa mysteria, & deinde integer dies, aut duo dies huic vni meditationi assignentur. Est autē bene notandum, & declarandum exercitanti, quod in eo dicitur, amorem magis pendere ex operibus, quam ex verbis, & consistere in mutua quadam facultatum, & omnium rerum communicatione. Per hoc enim intelligere debet non sufficere sibi teneriorem quendam affectum, quem in se sentiat, neque eo contentum esse debere. Verum est enim quod ait S. Gregorius; Probatio amoris, exhibitio est operis, & amor vbi est, magna operatur, & vbi operari renuit, amor non est. Nec aliud occurrit circa hanc quartam hebdomadam.

De tribus Modis orandi.

CAPVT XIX.

POST EXERCITIA adduntur aliqua documenta aptissima, & valde utilia profectui spirituali. Primo autem loco ponuntur tres modi orandi, non vt omnes, qui iam exercitia peregerint, in

in eis exerceanur, nam hoc non necessarium est, sed ponuntur ad complementum doctrinæ, & propter rudiores, & minus capaces, qui scilicet non ita possunt habere perpetuos discursus in oratione, vt diutius hæreant in vna materia. Vnde in Const. part. 7. cap. 4. I. F. dicitur, exercitia plena non nisi paucis; primam hebdomadam, cum his tribus modis orandi, pluribus communicari posse.

PRIMVS ERGO MODVS est, discurrendo circa præcepta Dei aut Ecclesiæ, & circa septem peccata capitalia, & tres potentias animæ, & quinque sensus, & hoc non tam speculatiuè, quàm practicè. v. g. cogitando in præceptis, quomodo male ea seruauerit, & proponendo in posterum melius seruare, & sic de reliquis.

Si vero hæ materiæ paulo altius eleuandæ essent, & exercitans capacior esset, hic modus præscribi posset.

In præceptis cōsideretur, primo præceptum ipsum in se, quàm sit bonum, & iustum, & sanctum. Secundo, quã utilis eius obseruãtia. Tertio, quomodo antea obser-

obseruatum sit, & si bene fit obseruatum, agendo gratias Deo; sin contra, dolendo, & petendo veniam. quarto proponendo in posterum perfectam, & exactam obseruantiam, & petendo ad hoc gratiam per colloquium. Quo finito, si non expleta sit hora, transeat ad aliud præceptum eodem ordine.

In peccatis, primo videndo singula, quam mala sint, & quam iuste prohibita. Secundo quantum noceant si non fugiantur. Tertio quomodo adhuc fugerit, vel in posterum decreuerit fugere.

In potentiis, & sensibus cogitari potest primo quàm nobiles, & quàm nobis vtilis sint singulæ, vt v.g. intellectus, & deinceps aliæ. Secundo ad quæ finem datæ. Tertio quomodo iis vsus sit Christus, vel Beatissima Virgo. Quarto quomodo nos vsi simus, & dolendo quòd male, &c. Et idem de aliis potentiis, & sensibus sigillatim, & inter alia etiam de facultate loquendi, de virtute motiua, & similibus. Est tamen aduertendum, dum cogitamus, quomodo
do

do vfi fimus his potentiis, vel in meditando vfi fimus his potentiis, vel in meditando præceptis, quam male ea feruaerimus, & maxime in meditando peccatis, non ita debere institui meditationem, quasi examinare velimus conscientiam, vt fit cum nos præparamus ad confessionem, vel etiam velimus de industria elicere contritionem. Hoc enim pertinet ad primam hebdomadam. Sed hic principalis intentio est cogitare ipsas materias, ex occasione autem fit reflexio ad nos ipsos, & ideo in generali tantum debet fieri hæc reflexio, non multum descendendo ad particularia peccata.

Hoc orandi genus dicitur P. Franciscus Xauerius commendare solitus omnibus animabus quas tractabat, ita vt etiam pœnitentiæ loco iniungere solet, vt mane, & vespere aliquod tempus huic impenderent. Quamuis autem in libro exercitiorum dicatur tanto spatio esse immorandum, quo oratio dominica ter recitari possit, tamen si quis in aliquo gustum inueniret, vel vtilitatem aliquam spiritualem, deberet ibi hære diutius, etiã si non posset absol-
uere

uere omnia præcepta: iuxta id quod dicitur in quarta addit. ad finem primæ hebdomadæ.

IN SECUNDO MODO orandi notandum est, cum vna vox non facit sensum, plures debere coniungi, vt Qui es in cælis, aut, Sanctificetur nomē tuum. Aliæ sunt voces, quæ solæ præbent materiã meditationis, vt Pater, vel Noster. Quod autem hic dicitur de his orationibus, idē intelligēdum est de aliquibus scripturæ locis, ac præsertim psalmis, è quibus aliqui eligi possunt, vel psalmi toti, vel eorū versiculi, qui vberrime pascunt & intellectū, & affectum. Notandū est etiã, cum qui facit exercitia bene procedit in hoc orãdi modo, ita vt eum satis tenere videatur, non esse necessarium, vt multū in eo procedat, quia sufficit, vt didicerit modum, quo deinde in posterum vti sciat. Quod idem intelligendum est de primo modo, nisi quod cum ille habeat aliquanto maiorem varietatem, vtile erit vt faciat vnū exercitium circa præcepta, aliud circa peccata, aliud circa potentias animæ, aliud circa sensus, &c.

TER-

TERTIVS modus orandi ita intelligendus est, vt in considerandis singulis vocibus alicuius orationis tantum tempus infumamus, quantum communiter vna respiratio durare solet. Quod si quis pro sua deuotione amplius morari vellet, poterit quidem, sed tunc potius ad secundum orandi modum pertinebit, quam ad hunc tertium. Iuuat autem hic modus, vt assuescamus facere orationem vocalem cum attentione, & deuotione debita, vt seruemus illud Apostoli; Orabo spiritu, orabo & mente. Quare hoc exercitium est valde vtile eis, qui obligati sunt ad horas canonicas, vel ad alias orationes vocales.

QVAMVIS AVTEM hi tres modi orandi hic tradantur, non existimandum est excludi alios modos, quos Spiritus sanctus docere solet, & quos viri in spiritu exercitati secundum experientiam, & secundum rationem, & doctrinam sanam habere solent, vel quos quisque sibi vtilis ad suum profectum ipso vsu deprehenderit. Quod idem etiam de nostris ipsis intelligendum est, accedente tamen semper approbatione, & consensu
Su-

Superioris, vel Præfecti spiritualis, quibus quisque patefacere modum debet, quem in orando tenet, eoque magis si paulum discedat ab ordinario modo. Cæterum tres hi modi non solum aliis aptior erit pro personarum varietate, sed etiam persona eadem pro varia dispositione animi, vel corporis aptior erit modo ad vnum, modo ad alium, vt v. g. cum aliquis est fatigatus, vel male habet, non erit bene dispositus ad longiorem meditationem, & mentis excursum, & tunc magis iuuabitur secundo, vel tertio modo. Quod intelligendum est non solū in hac quarta hebdomada, sed reliquo omni tempore.

De Regulis tradendis.

CAPVT XX.

REGVLAE QVAE additæ sunt in fine exercitiorum, non ideo positæ sunt, vt omnibus proponantur, sed vt quisque egerit, vel etiam desiderauerit pro sua deuotione. Quare illæ quæ agunt de distributione eleemosynarum, non debebunt dari nisi iis, qui locupletes